

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 15/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 26

Tất cả những lời dạy của Phật đều giúp chúng ta chuyển đổi những điều bất thiện thành thiện, đổi cái xấu thành tốt cho nên những gì lợi ích chúng sanh sẽ được đặt lên hàng đầu. Thực hiện lời dạy này, chúng ta đã dừng việc tổ chức Lễ Tri Ân Cha Mẹ ở Đà Nẵng nhằm dồn kinh phí và nhân lực hỗ trợ cho bà con ở các vùng chịu ảnh hưởng bởi thiên tai bão lũ. Đó là cách chúng ta hưởng ứng với quốc gia, với mọi người.

Hội trường cũng như các công việc trừ bì cho Lễ tri ân ở Đà Nẵng đạt đến 95% tuy nhiên chúng ta vẫn chủ động dừng lại một cách dễ dàng bởi chúng ta tổ chức không vì lợi ích cá nhân hay vì lợi ích nhóm mà vì lợi ích cộng đồng, lợi ích xã hội. Một học trò ở Tuyên Quang vừa báo tin cho chúng tôi biết, chính quyền địa phương rất chu đáo mang đồ ăn thức uống đến tận cửa các hộ dân bị cách ly do lũ lụt nên không ai bị đói.

Số người chịu ảnh hưởng trong trận lũ lụt lần này rất đông nhưng mỗi hộ, mỗi người đều không bị đói sau khi cơn lũ đi qua cho thấy các chỉ đạo sâu sắc từ trung ương và sự quán triệt các chỉ đạo này từ chính quyền địa phương. Chính quyền địa phương đã có các hành động quyết liệt nhằm thiết lập các kênh phân phối tới người dân. Trên khắp cả nước, các chương trình tổ chức trung thu đều được hạn chế, giảm bớt sự tốn kém tuy nhiên các em nhỏ vẫn được nhận quà.

Phật dạy từ ngàn xưa là chúng ta luôn phải chăm lo đến lợi ích vật chất và tinh thần cho con người. Tuy nhiên, ở mỗi giai đoạn, do sự phát tâm của mỗi người mà việc làm này lúc được triển khai mạnh mẽ, lúc lại yếu ớt. Chúng ta biết rằng người có thể hoằng đạo, chứ đạo không thể hoằng người. Người đem đạo thực tiễn nơi chính mình và mở rộng giới thiệu cho mọi người cùng làm thì đạo đó mới thiết thực. Còn đạo mà chỉ nằm trong tàng kinh các, lâu ngày không ai đọc, không ai ứng dụng thì để mỗi ăn có lẽ còn giúp ích được chúng sanh.

Cho nên những gì lợi ích chúng sanh một cách thiết thực thì chúng ta đặt ưu tiên lên hàng đầu. Người có tâm như vậy sẽ làm việc rất nhẹ nhàng. Họ chân thật là người “*vì lợi ích chúng sanh*”. Nếu làm trái tức không đặt ưu tiên vào việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta đã tự tư ích kỷ, vẫn nhuốm bởi “*cái ta*” và “*cái của ta*”, đây chính là nguyên nhân của khổ đau. Chúng ta nên giúp đỡ những ai đang nỗ lực làm các công việc lợi ích cho chúng sanh. Đó là cách xa rời “*cái ta*” và “*cái của ta*”. Chúng ta sẽ liền hết khổ đau, liền rất nhẹ nhàng.

Câu hỏi đầu tiên có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Sư phụ nói thiên đường của Thiên Chúa giáo, thiên viên của Is-lam giáo cùng với Thế giới Tây Phương Cực Lạc là cùng một nơi. Vậy con xin hỏi thiên đường của Tây Phương Cực Lạc cùng với thiên đường của Thiên Chúa giáo và Is-lam giáo có gì khác nhau không?*”

Nghe pháp thì phải hiểu Hòa Thượng nói, Hòa Thượng dùng từ là “*cùng một nơi*” nghĩa là ở cái tâm. Thực tế cái tâm đó khác nhau. Thiên đường của Tây Phương Cực Lạc không có vọng tưởng, tham cầu còn thiên đường ở những nơi khác, còn trong lục đạo thì vẫn còn vọng tưởng, tham cầu, vẫn còn sanh tử luân hồi.

Hòa Thượng trả lời: “***Thiên đường của sáu cõi luân hồi và thiên đường của Tây Phương Cực Lạc hoàn toàn khác nhau. Thế giới Tây Phương Cực Lạc cùng thế giới Hoa Tạng là thiên đường siêu vượt (cao nhất).***” Muốn đạt được cảnh giới Tây Phương Cực Lạc hay Hoa Tạng thì khi tu hành, công đức phước báu của hành giả phải đạt đến tiêu chuẩn nhất định, tâm chân thật thanh tịnh không còn vọng tưởng, phiền não chấp trước.

Hòa Thượng nói tiếp: “***Trên Kinh nói, những vị thiên chủ trên các cõi Tứ Thiên thiên, Lục Dục thiên thường lễ thỉnh Phật, Bồ Tát đến thiên cung để giảng Kinh, nói pháp. Những vị thiên chủ và thiên nhân ở các cõi trời này đều quy y Tam Bảo, đều là đệ tử của Phật Bồ Tát. Do đó, người theo tín ngưỡng các tôn giáo khác mà không tin Phật cũng không hề gì! Đợi đến khi, họ sanh đến thiên đường, thiên chủ của họ sẽ thỉnh Phật, Bồ Tát đến giảng Kinh, họ nhất định cũng sẽ nghe Kinh.***

“***Từ nơi thiên đường của thiên chủ đó, họ sẽ nâng cấp về được thiên đường của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Điều quan trọng nhất đối với chúng ta ngày nay là giúp đỡ họ đến được thiên đường của họ, rồi từ thiên đường ấy, họ sẽ nâng cấp lên để đến thiên đường của thế giới Tây Phương Cực Lạc.***”

Hòa Thượng giải thích rất từ bi, thật đúng là người chân tu luôn mong muốn chúng sanh phải chân thật giải thoát. Tâm lòng Đại từ, Đại bi thật không có biên giới, không có sự phân biệt. Trong các cõi trời, kể cả Phi Phi Tướng Xứ với thọ mạng trên 8 vạn đại kiếp thì vẫn phải sanh tử luân hồi. Cho nên, Hòa Thượng nói nếu người ở các tôn giáo khác chưa tin Phật thì chúng ta giúp đỡ để họ có thể lên đến thiên đường nơi họ muốn tới. Khi lên tới rồi thì thiên chủ nơi đó sẽ thỉnh Phật Bồ Tát đến giảng Kinh nói pháp. Từ thiên đường đó, họ sẽ nâng cấp về thiên đường của thế giới Tây Phương Cực Lạc, nhờ đó họ sẽ không còn sinh tử luân hồi.

Hòa Thượng khẳng định rằng nếu chúng ta nói thiên đường của sáu cõi luân hồi và thiên đường của thế giới Tây Phương Cực Lạc là giống nhau hoặc khác nhau thì đều có thể nói được thông. Vì sao? Vì những vị vua trời ở cung trời Tứ Thiên, Lục Dục thiên đều thỉnh Phật, Bồ Tát giảng Kinh nói pháp. Thiên nhân ở cung trời này đều quy

y Phật nên họ có cơ hội nghe Kinh, nghe pháp và một khi đã nghe thì sẽ nâng cấp lên thiên đường vượt khỏi 6 cõi luân hồi.

Bài học rút ra từ câu trả lời của Hòa Thượng là tâm không phân biệt, không chấp trước. Không thể nói những người ở các tôn giáo khác, không phải là tín đồ của Phật thì chúng ta không giúp. Chúng ta đều giúp họ đến được thiên đường của họ. Bất cứ thiên đường của một tôn giáo nào cũng đều là tốt đẹp, đều là thiện lành. Đây mới là phương tiện thiện xảo, là cách làm tốt nhất để giúp ích chúng sanh.

Một số người lầm chấp mới ngộ nhận rằng làm việc sai trái vẫn được sinh lên thiên đường, như hành động cảm tử khiến nhiều người mất mạng. Sự thật là người muốn sanh về cõi trời phải tu ngũ giới tốt đẹp và phải đạt từ trung phẩm Thập Thiện trở lên. Ngoài ngũ giới và Thập Thiện, hành giả còn phải tu “*Tứ Vô Lượng Tâm*” gồm “*tâm Từ, tâm Bi, tâm Hỷ, tâm Xả*”.

Thiên đường không phải là nơi chứa những người có tâm ác độc, giết người, hại người. Ba nghiệp “*Thân Khẩu Ý*” của hành giả phải thanh tịnh. Thân không sát sanh, trộm cắp, tà dâm; Ý rời khỏi Tham Sân Si; Khẩu không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác, không nói lời thêu dệt.

Câu hỏi thứ hai: “*Kính bạch Hòa Thượng, đệ tử con trong suốt mười mấy năm qua hay thấy người có ánh sáng màu vàng trong nhà. Ở trong Chùa, Miếu, có lúc con cũng nhìn thấy người thì mặc áo lam, người thì mặc áo đỏ từ trên trời xuống và làm những việc như giáo hóa Phật pháp, giảng giải Phật pháp độ chúng sanh. Hiện tại, ngay nhà ăn của Cư Sĩ Lâm, con cũng hay nhìn thấy người có ánh sáng vàng vào ban ngày. Ngoài ra, đệ tử con cũng thường thấy thần thức của con người, đều là người đang khỏe mạnh. Con xin hỏi nguyên nhân của những hiện tượng này rốt cuộc là gì ạ?*”

Đây là điều rất phiền phức! Hôm nay chúng ta thấy cái này, mai thấy cái khác. Tốt nhất là không nên thấy gì hết, chẳng thấy Phật cũng chẳng thấy Ma, chẳng thấy ánh sáng, hào quang hay mùi thơm mà cứ bình an, cứ rỗng rang, giữ tâm thanh tịnh để niệm Phật. Việc tốt cần làm thì nỗ lực mà làm. Tất cả mọi thứ đều do nghiệp lực của chúng ta.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: “*Nếu dùng cách nói của dân gian thì hiện tượng này thuộc về công năng đặc dị. Hiện tại, người có công năng đặc dị rất nhiều nhưng năng lực của họ không như nhau, lớn hay nhỏ tùy thuộc vào công đức, phước báu mà họ tu được trong đời quá khứ. Nguyên nhân hình thành nên hiện tượng này rất phức tạp. Có thể khẳng định rằng những người này, trong đời quá khứ, đều là những người có tu hành.*”

“*Tuy nhiên, họ ở trong cõi nào, trong tôn giáo nào, trong pháp môn nào mà tu hành thì không thể khẳng định. Tóm lại, trong tình huống này, bạn đã từng có tu định. Thông thường, việc cầu nguyện trong các tôn giáo cũng chính là tu định.*”

Những người tu hành ở các pháp môn trong và ngoài tôn giáo của chúng ta đều có thể có năng lực. Năng lực này nằm trong tiềm ý thức của bạn. Phật pháp gọi đây là chủng tử trong A Lại Da Thức, chỉ cần gặp duyên thì sẽ khởi tác dụng.

“Khi gặp tình huống như của bạn, chỉ cần chính mình không chấp trước thì đều là cảnh giới tốt.” Không chấp trước chính là không quan tâm, không để ý đến, không bao giờ cho rằng đó là một năng lực đặc biệt của chúng ta. Nếu chúng ta để ý đến nó thì chúng ta đã phân tâm, từ đó việc niệm Phật, việc tu hành không được chuyên nhất.

Hòa Thượng tiếp lời: **“Chúng ta không nên đem việc này nói với ai. Sơ tổ Huệ Viên Đại Sư, khi còn ở đời, đã từng thấy qua thế giới Tây Phương Cực Lạc ba lần. Tình huống mà Ngài thấy được rất tương ứng với những điều trên Kinh đã nói. Tuy nhiên, Ngài không nói với ai, đến lúc Ngài sắp vãng sanh thì Ngài mới nói: “Thế giới Tây Phương Cực Lạc lại hiện tiền, ta phải đi rồi!” Cảnh giới này trong quá khứ Ngài đã thấy 3 lần vì vậy khi vãng sanh, Ngài có thể nói ra. Cũng vậy, khi chúng ta vãng sanh, chúng ta hãy nói ra còn nếu chưa vãng sanh thì không nên nói.”**

Trong cuộc sống hằng ngày, rất nhiều người không nói nhưng có thể họ đã từng gặp những hiện tượng, cảnh giới lạ. Có người thì thấy sợ hãi, có người lại đặc ý cho rằng mình tu hành rất tốt nên mới gặp như vậy. Đây đều là sai lầm! Hòa Thượng chỉ dạy rằng dù có thấy bất cứ cảnh giới nào, chúng ta cũng không cần để ý đến nó, thấy lạ mà không lạ.

Câu hỏi thứ ba: **“Kính bạch Hòa Thượng, trong thời gian diễn ra Phật thất, chúng con có thể mở chiếu băng đĩa khai thị của Ngài được hay không?”** Hòa Thượng trả lời rất thông tình đạt lý rằng: **“Việc này phải trung cầu sự đồng ý của mọi người. Nếu đa số đồng tu hoan hỉ thì có thể chọn một vài đoạn khai thị để phát chiếu cho mọi người nghe.”**

Câu hỏi thứ tư: **“Kính bạch Hòa Thượng, con tự quy y tại nhà, buổi lễ quy y có cư sĩ tại gia làm người chứng minh, thế nhưng không đọc nội dung để quy y, để chứng minh, chỉ là niệm Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật ba lần và đọc quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng, Tam Bảo. Làm như vậy có đúng pháp không ạ?”**

Hòa Thượng trả lời: **“Tam Quy nhất định phải thỉnh pháp sư làm chứng minh. Việc này thì rất tốt nhưng quan trọng nhất là phải chân thật hiểu rõ nội dung của quy y là gì. Chúng ta muốn giúp đỡ đồng tu sơ học thì hãy lấy ba đĩa giảng về nội dung truyền thụ Tam Quy Ngũ Giới cho họ nghe và trong học hội cũng có quyển sách Tam Quy Truyền Thụ. Tất cả đều miễn phí kết duyên.**

“Nếu chân thật hiểu rõ ý nghĩa của Tam Quy thì chính mình có thể đến trước mặt Phật cầu thọ Tam Quy. Nếu các quý vị không đến được đạo tràng thì viết thư về đây chúng tôi sẽ làm chứng điệp quy y để gửi cho các vị. Như vậy cũng đúng pháp.

Nếu ở gần có đạo tràng, có pháp sư thì nên đến đạo tràng đó thỉnh pháp sư hãy vì bạn mà chứng minh lễ quy y Tam Bảo.”

Có nhiều người rất mơ hồ đối với việc này. Thế nên chúng ta phải biết rằng là người học Phật mọi sự mọi việc đều phải tường tận, không để cho mình mơ hồ đối với bất kỳ việc gì. Mơ mơ hồ hồ thì nhất định sẽ đi về thế giới mơ mơ hồ hồ còn minh minh bạch bạch thì nhất định đi về thế giới minh minh bạch bạch. Chúng ta không biết, không sáng suốt rõ ràng việc gì đó thì chúng nên thưa hỏi!

Xung quanh chúng ta là Thầy, là huynh trưởng hay có rất nhiều người sẵn sàng giúp đỡ, để chúng ta tham vấn. Nếu chúng ta có Thầy, có Sư huynh, Sư trưởng thì hãy hướng đến họ để hỏi thì sẽ giảm bớt nguy cơ bị lừa, bị dẫn dụ, không để đến nỗi xảy ra sai phạm nghiêm trọng. Tôi thì ở đây còn các chú ở các phương trời nào đó, khi cần làm việc gì thì đều hỏi và được tôi hướng dẫn cách làm. Các chú chỉ việc làm theo nên mọi việc đều trở nên tốt đẹp!

Câu hỏi thứ năm: ***“Kính bạch Hòa Thượng, con phải tu hành như thế nào để cả nhà đều vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc? Tâm mong muốn tất cả mọi người nỗ lực tu hành vãng sanh thì đó là tâm tốt. Còn với tâm luyến ái, tâm chấp chặt với thân bằng quyến thuộc mà mong rằng tất cả người thân cùng nhau vãng sanh, đừng ai đọa lạc thì sẽ cho ra một kết quả khác.***

Chuyện về cả nhà vãng sanh thì xưa nay chúng ta chỉ nghe đến một gia đình Cư sĩ Bàng. Cả nhà ông đều tự tại mà ra đi. Người Cha ở trong nhà hỏi con gái ở ngoài là mặt trời đã đứng bóng chưa? Cô con gái biết là Cha mình hỏi như vậy là muốn đi trước nên cô quyết định đi trước Cha mình, thế là cô ở bên ngoài cửa tự tại ra đi luôn.

Trả lời câu hỏi thứ năm Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta y theo phương pháp trên Kinh Vô Lượng Thọ và Kinh A Di Đà đã dạy mà tu hành. Chúng ta đọc Kinh thì phải nương theo phương pháp và đạo lý trong Kinh. Nhất định phải rất rõ ràng! Đọc vào chánh Kinh thì khó hiểu nhưng nếu nghe giảng giải về Kinh thì sẽ dễ hiểu hơn.”***

Người cả nhà đều phải cùng y theo phương pháp và đạo lý trên Kinh đã dạy mà tu hành thì cả nhà có thể vãng sanh. Việc này không hề đơn giản bởi vì mỗi một người có cảnh giới và dụng tâm khác nhau. Tôi không là người nào đó mà người nào đó không phải là tôi.

Cho nên, dù là người trong một nhà có mối quan hệ là Cha con hay vợ chồng thì có thể người này thức khuya dậy sớm lo tu hành, lo lạy Phật, chân thật hết lòng ***“vì lợi ích chúng sanh mà lo nghĩ”*** nhưng người khác lại vẫn ngủ, suốt ngày chỉ quần quần áo áo, rất ***“tự tư tự lợi”*** hay hết lòng ***“vì mình mà lo nghĩ”*** nhằm thỏa mãn tư dục bản thân thì dù chúng ta mong muốn họ vãng sanh, họ cũng không thể.

Cách tốt nhất là chúng ta phải tu hành để làm ra biểu pháp khiến mọi người xung quanh thấy được cách làm và cách dụng tâm của mình từ đó cảm động mà làm theo.

Tuy nhiên, có thể sau khi chúng ta ra đi rồi, họ mới làm theo. Hãy toàn tâm toàn lực mà tu hành, toàn tâm toàn lực “*vì người mà lo nghĩ*” thì chúng ta làm ra tấm gương tốt cho người trong nhà.

Trước đây tôi có làm bài thơ về vợ chồng như sau: “*Vợ chồng là mối thiên duyên. Duyên ác nên giải, duyên lành nên ban. Cùng nhau một kiếp thiện duyên. Tương lai Tây cảnh cùng miền có nhau*”. Gia đình là môi trường tu hành nhẫn nhục tốt nhất, nơi để chúng ta đắc nhẫn nhục Ba La Mật. Trong mối quan hệ vợ chồng, “*duyen ác nên giải, duyên lành nên ban*” thì sẽ “*cùng nhau một kiếp thiện duyên*”. Cho nên dù là bất cứ duyên nào, chúng ta đều chuyển thành thiện duyên thì “*tương lai Tây cảnh cùng miền có nhau*”. Mọi người thường nói rằng trong bất kỳ ngôi nhà nào cũng đều có một bài Kinh khó tụng, tụng mãi mà tụng vẫn không thông./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!